

— Bérkocsi-mizériák. Régen nem hangzott annyi panasz, baj, keserűség, szidalom és elégedetlenség a budapesti bérkocsi-közlekedés terén, mint most, amióta az autótaxik zöld és kék kocsijai megjelentek a főváros utcáin. Bár sohasem voltunk szegények a panaszkodásban és gazdagok a jó közlekedésben, most egyszerre mindenki minden ódiomot a szegény autótaxik fejére hárit. A közönség így szól: Eddig konflison és fiákeren utaztunk, s ha mind a kettő rossz volt is, legalább volt belőlük elég. Most megjöttek az autótaxik és a lófogatu kocsik száma napról-napra fogy. Az autótaxi pedig olyan drága, hogy nem lehet beleülni. A fiákeros viszont így szól: Hallatlan az a konkurrenzia, melylyel az autótaxi minket kiszorít. Holnap én is visszaadom a számomat és fölcsapok soffőrnek. Az autótaxi soffőrje a következőképpen panaszkodik: Nem való ennek a népnek az autó. Alig vagyunk hatvanan-hetvenen és máris mind ott állunk kereset nélkül, nagy csoportban a standon. Maholnap éhenhalunk. Imígyen beszélnek az érdekelt felek és mi töprengve kérdezzük: kinek van igaza? Felelet: mind a háromnak. Az autótaxi mint sürgős és égető szükséglet jelent meg és ma nem lehet használni, mert képtelenség a számoknak az az örülten növekedő ugrálása, melylyel a taxamutató szegény idegeinket a végsőkig csigázza. Továbbá való tény, hogy a fiákerosok és a konflis-kocsisok napról-napra többen mondanak le mesterségükről. Eredmény: az autótaxik álmos tömegekben pihennek a standokon, a gyérülő számú kocsisok elkeseredettek, gombák és két kilométernél hosszabb utra nem mennek. Vagyis a pesti közönség ma nem mer egyikbe sem beleülni. Most pedig egy pillanatra tegyük félre a pesti közönségnek e súlyos problémáját és hallgassuk meg a tulsó oldal, a jobbpart, magyarul: Buda keserű panaszkodásait. Budáról egyáltalában nem lehet elutazni — mondja a budai közönség. Tessék végigmenni a budai kocsiállomásokon: legalább öt-hat standon nem talál a halandó egyetlen árva kocsit sem. Mondjuk, a hetediket vagy a nyolcadikon talál egyet és lihegve beleül. Am a kocsis, éppen a nagy hiány és kereslet folytán itt nagyobb ur, mint a király és ennél fogva kijelenti, hogy Buda hegyes-domhos vidék lévén, az ő lova ilyen helyen nem tud menni. Mit tesz ilyenkor a budai lakos? Vagy a hátára veszi a kofferjét és dühöngve kikutyagol (villamos nem vesz föl koffert) a pályaudvarra, hol a vonat immár elment az orra előtt, vagy pedig észbe jut a rendőrségnek ama hősködése, hogy tessék csak följelenteni az engedetlenkedő kocsisokat, majd elbánnik ő velük. Tehát a lemaradt polgár elmegy a rendőrségre és bediktálja a panaszát. A rendőrségen a fejüket csóválják és nekiülnek a paragrafusokat böngészni.

— Ja, kérem — mondják —, a konflisok nem kötelesek hegynek fölfelé menni.

Ime, így áll a dolog. Pesten kicsi a kereslet és sok a kocsi, Budán pedig nagy a kereslet és nincs kocsi. Pesten a Belvárosban egymás nyakán-hátán van valami öt autótaxi-stand, Budán nincs egy se. Sőt Budán még konflis sincs. Ott pedig az autótaxi is állandóan mind el lenne foglalva. Tenni kéne valamit a szegény budai lakosokért.

		Iktatószám
<h2 style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Budapestre vonatkozó újságcikkek</h2>		
Szerző	Cím	
	<i>Bérkocsi-mizériák.</i>	
Forrás:	<i>Magyarország.</i>	
(Hely)	<i>1913</i>	<i>x/y.</i>
	(Idő)	(Köt. v. fiz)
Osztalýozás	Tárgy	Hely
385.86	1913	Idő
Személy		